

Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının SARS-CoV-2 Pandemisinde Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri¹

Üstün TÜRKER

DOI: <https://doi.org/10.38021asbid.1201341>

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Gümüşhane
Üniversitesi,
Beden Eğitimi ve Spor
Yüksekokulu, Beden
Eğitimi ve Spor
Öğretmenliği Bölümü,
Gümüşhane/Türkiye

Öz

Bu çalışmada, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü (BSÖ) öğrencilerinin SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin belirlenmesi ve bazı demografik özelliklerine göre karşılaştırılması amaçlandı. Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanılmış olup, bu yönüyle betimsel bir araştırma olarak desenlendi. Veri toplama aracı olarak Diker-Coşkun ve Demirel (2010) tarafından geliştirilen ‘Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği’ kullanıldı. Araştırmanın örneklem grubunu farklı devlet üniversitelerindeki BSÖ bölümü öğrencilerinden rastgele yöntemle belirlenen 521 öğrenci oluşturdu ve veriler Google Formlar aracılığıyla toplandı. Veriler SPSS (26.0) aracılığıyla bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testleri ile analiz edildi ve $p < .05$ anlamlılık düzeyinde yorumlandı. BSÖ öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri 81.74 ± 20.9 düzeyinde ve ölçek puanlamasına göre ortalamanın altında olduğu görüldü. Cinsiyet değişkeninde kadın öğrenciler lehine, düzenli fiziksel egzersiz durumunda yapanlar lehine ve COVID-19 salgın hastalığında klinik test sonucu hiç pozitif olmayanlar lehine yaşam boyu öğrenme eğiliminin daha yüksek olduğu tespit edildi ($p < .05$). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinde yaş ve sınıf düzeylerine göre anlamlı bir farklılık görülmedi ($p > .05$). Uzaktan eğitim yöntemlerinin zorunlu olarak tercih edildiği ve eğitim-öğretim faaliyetlerinin yoğun olarak E-öğrenme sistemleriyle yürütüldüğü SARS-CoV-2 pandemisinde beden eğitimi ve spor alanındaki öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri düşük seviyede olmakla birlikte, motivasyon ve öğrenmede kararlılık tutumları ortalamanın altında, öğrenmeyi düzenleyememe ve merak yoksunluğu eğilimlerinin ise negatif yönde yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşıldı.

Anahtar kelimeler: Öğrenme, Öğrenme eğilimi, Yaşam boyu öğrenme, Öğretmen, COVID-19

Lifelong Learning Tendencies of Pre-Service Physical Education Teachers During the SARS-CoV-2 Pandemic

Abstract

In this study, it was aimed to determine the lifelong learning tendencies of the Physical Education and Sports Teaching (PEST) students during the SARS-CoV-2 pandemic. The survey model, which is one of the quantitative research methods, was used in this study and, in this respect, the study itself was designed as descriptive research. The ‘Lifelong Learning Tendency Scale’ was used as the data collection tool. The sample group of the research consisted of 521 students determined randomly among the students studying in the department of PEST from various state universities. It was observed that the lifelong learning tendencies of the PEST students were at the level of 81.74 ± 20.9 and below the average according to the scale scoring system. It was also determined that lifelong learning tendencies were higher in female students in terms of the gender variable, those who regularly perform physical exercise, and those who have never had a positive result in the clinical tests for the COVID-19 pandemic illness. No significant difference was observed in the lifelong learning tendencies of the pre-service teachers in terms of the age and class level variables. It was concluded that pre-service physical education and sports teachers had low levels of lifelong learning tendencies during the SARS-CoV-2 pandemic when distance education methods were necessarily preferred and education and training activities were mostly carried out through E-learning systems while motivation and perseverance attitudes were below the average and lack of regulating learning and lack of curiosity tendencies were negatively at high levels.

Keywords: Learning, Learning tendency, Lifelong learning, Teacher, COVID-19

Sorumlu Yazar: Üstün
TÜRKER
ustunturker@gumushane.edu.tr

Yayın Bilgisi

Gönderi Tarihi:
08.11.2022

Kabul Tarihi:
14.12.2022

Online Yayın Tarihi:
19.12.2022

Giriş

Bireylerin istendik yönde davranış değişikliği kazanmasında önemli bir rolü ve etkisi bulunan öğretmenlerin niteliksel gelişiminde yaşam boyu öğrenmeye dikkat çekilmektedir. Çünkü eğitimcinin nitelikleri, yetiştireceği bireylerin gelişimine de yansıtılabilmektedir (Erden, 1998).

İnsanın doğumuyla birlikte başlayıp, hayatı süresince devam eden öğrenme sürecinde ilk yıllarda sadece kalıtsal özelliklere göre kendisini gerçekleştiren davranış değişiklikleri, özellikle bireyin okul yaşantısına başladığı ve sosyalleşmenin artış gösterdiği bu dönemle birlikte öğrenme fırsatları, sınıf iklimi, öğrenme-öğretme faaliyetlerinde kullanılan materyaller, öğretimsel çeşitlilik, merak, ilgi ve öğrenme tutumu gibi unsurların da artış göstermesiyle birlikte değişime uğrayabilmektedir (Türker, 2020).

Bireyin dünyaya geldiği andan itibaren varlığını sürdürebilmek adına öğrenmeye ihtiyaç duyması ve gelişimini gerçekleştirebilmek adına formal veya informal yöntemlerle davranış değişikliği kazanma ihtiyacını sürdürüyor olması gibi unsurların yaşam boyu öğrenme kavramının ortaya çıkmasına neden olduğu düşünülmektedir. Evin-Gencel (2013), yaşamları süresince davranış değişikliği kazanan yani öğrenen bireylerden meydana gelen bir toplumu oluşturma becerisinde ancak eğitim sistemi ve bu sistemdeki düzenlemelerle bu durumun gerçekleşebileceğini bildirmiştir. Bu amaç doğrultusunda tam da bu noktada yaşam boyu öğrenme kavramı ve önemi karşımıza çıkmaktadır. Kalen (1979)'e göre yaşam boyu öğrenme; 'birey, eğitim ve toplum' kavramlarını içerisinde barındıran felsefi bir yaklaşım olmakla birlikte, ilk yıllarda eğitim faaliyetlerinin okul yaş sınırlarından öteye geçmesi, bireyin aldığı eğitime yaşam kalitesini iyileştiren ve arttıran bir araç gözüyle bakılması sebebiyle gösterilen ilginin artması, sosyal yaşantının ihtiyaçları ile ilişkili eğitim alanlarının geliştirilmesi, eğitim-öğretim faaliyetlerinde alınan veya alınması plânlanan kararlara diğer paydaşlarında eklenerek çalışan, aile ve toplum üyelerinin de katılması şeklinde ifade edilmiştir (Akkuş, 2008; Akt : Kangalgil ve Özgül, 2018). Yaşam boyu öğrenme bireyin sonraki yıllarında ise, okul öncesi dönemden başlayıp yaşamın son yıllarına kadar devam eden hem düzenli (formal) hem de düzensiz (informal) davranış değişikliği kazanma faaliyetlerini kapsayan bir süreç olarak açıklanmıştır (Güleç vd., 2012). Literatürde ilgili çalışmalar incelendiğinde; yaşam boyu öğrenmeyi Kulich (1982) insana tüm hayatı süresince eğitim fırsatlarının sunulması, White (1982) bireylerin yaşantısını yönetebilmesi adına gerekli ve ihtiyaç duyduğu bilgileri edinmesi, Cobern (2015) teknolojinin giderek yaygınlaştığı günümüz dünyasında yaşam boyu öğrenmenin kaçınılmaz bir tutum olarak kabul edilmesi gerektiği, Lambeir (2005) ise insanların hayatın her döneminde insanın kendisini sürekli yenileme ve geliştirme gayesinin bir sonucu olarak tanımlamıştır. Yaşam boyu öğrenme kavramına ilişkin geliştirilen tanımlamalar ile birlikte; insanın hayatını ve varlığını sürdürebilmesi gayesiyle yaşam boyu öğrenme kavramına yönelik yapılan bu vurgular, bireyin

dolayısıyla da toplumun varlığını sürdürebilmesi adına plânlanan eğitim politikalarında da önemli bir yer edinmesi gerektiğini göstermektedir.

Yaşam boyu öğrenmenin önemli bir boyutu olarak kabul edilen eğitim sistemlerindeki örgün ve yaygın eğitim faaliyetleri Çin Halk Cumhuriyeti sınırları içerisinde 2019 yılının son çeyreğinde pnömoni kümelenmeleri ile tespit edilen ve büyük bir hızla küresel manada yaygınlaşan salgın ile birlikte zorunlu olarak uzaktan eğitim yöntemlerine geçişi mecburi kılmıştır. Çünkü bahsedilen pnömoni Dünya Sağlık Örgütü tarafından “Ciddi Akut Solunumsal Sendrom-Koronavirüs-2” (SARS-CoV-2) ve sebep olduğu hastalık ise COVID-19 (Coronavirus Disease - 2019) olarak ifade edilmiştir (Ignatowicz vd., 2019; Priya, 2020). 11 Mart 2020 tarihinde ise Türkiye Cumhuriyeti’nde kayıtlara geçen ilk resmi COVID-19 vakası gerçekleşti. Türkiye’de de resmi olarak ilk vakanın saptanmasının ardından hasta sayısındaki hızlı artış, bireysel ve toplumsal manada halk sağlığının korunması yönünde ciddi önlemlerini de beraberinde getirmiştir. Halk sağlığının korunmasındaki bu tedbirlerden biri olan izolasyon süreci, bireylerin ve toplumun fiziksel aktive alanlarını önemli ölçüde daraltmış ve sosyal yaşamları sınırlanan bireylerin mental sağlık durumları, egzersiz ve anksiyete düzeyleri, eğitim yaşantıları gibi toplumun neredeyse tamamını ilgilendiren bu durumlar araştırmacıların literatürde yoğun olarak işlediği ve merak konusu olan bir durum haline gelmiştir (Mehrsafar vd., 2020, McGuine vd., 2021).

Yerli ve yabancı literatür incelendiğinde; COVID-19 pandemisi öncesinde yaşam boyu öğrenmeye yönelik birçok çalışmaya rastlanmıştır (David ve Judith, 2000; Diker Coşkun ve Demirel, 2012; Billett, 2010; Karakuş, 2013; Watson, 2013; Kaya, 2014). Ayrıca literatürde öğretmen ve öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerini inceleyen araştırmalar da görülmüştür (Lambeir, 2005; Evin Gencel, 2013; Cobern WW, 2015; Tunca vd., 2015; Yaman ve Yazar, 2015; Kazu ve Erten, 2016). Bununla birlikte COVID-19 pandemisinde de yaşam boyu öğrenmeye yönelik çalışmalara rastlanmış olsa da (Vasiliki ve Efthimios, 2021; Sumitra ve Roshan, 2021; Sutarto vd., 2020; Susan ve Akhmad, 2021) beden eğitimi ve spor alanındaki öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin belirlenmesine yönelik bir araştırmaya rastlanmamıştır. Tüm bu bilgilerden yola çıkarak mevcut araştırma, spor bilimleri alanındaki öğretmen adaylarının SARS-CoV-2 pandemisi ve izolasyon sürecindeki yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin belirlenmesini ve bazı demografi değişkenlere göre karşılaştırılmasını amaçlamıştır.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın bu bölümünde çalışmanın modeli, evren ve örneklem, veri toplama araçları, Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği, verilerin toplanma süreci ve istatistiksel değerlendirmelerin nasıl gerçekleştirildiğine yönelik bilgilere yer verilmiştir.

Araştırmanın Modeli

Bu araştırma, Bayburt Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurul Koordinatörlüğü tarafından verilen 15.01.2021 tarih ve 2021/13 sayılı izin doğrultusunda, “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” çerçevesinde Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ne düzeyde olduğunu tespit etmek ve bazı demografik değişkenlere göre karşılaştırılmasının amaçlandığı bu çalışmada, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeli kullanıldı ve betimsel bir çalışma olarak desenlendi. Tarama modeli araştırmalar, geçmişte veya halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır (Karasar, 2002; Karasar, 2008).

Evren ve Örneklem

Bu çalışmanın evrenini ülkemizdeki 7 devlet üniversitesinin (Atatürk, Bayburt, Dicle, Gazi, Marmara, Ondokuz Mayıs, Pamukkale) Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü’ndeki (BSÖ) öğrencilerinin tamamı, örneklem grubunu ise 2020 – 2021 akademik yılı bahar döneminde SARS-CoV-2 pandemisi sebebiyle öğrenimlerine uzaktan eğitim yöntemleriyle devam eden ve rastgele yöntemle araştırmaya dahil edilen 521 gönüllü öğrenci oluşturdu.

Tablo 1

Araştırmanın Örneklem Grubunu Tanımlayıcı Bilgiler (N=521)

	Değişkenler	N	%
Cinsiyet	Erkek	232	44.5
	Kadın	289	55.5
Yaş	18 – 19	117	22.5
	20 – 21	193	37.0
	22 ve üzeri	211	40.5
Üniversite	Atatürk	87	16.7
	Bayburt	82	15.7
	Dicle	73	14.0
	Gazi	71	13.7
	Marmara	68	13.0
	Ondokuz Mayıs	79	15.2
	Pamukkale	61	11.7
Sınıf Düzeyi	1. Sınıf	116	22.3
	2. Sınıf	127	24.4
	3. Sınıf	100	19.2
	4. Sınıf	178	34.2
Fiziksel egzersiz durumu	Evet	325	62.4
	Hayır	196	37.6
SARS-CoV-2 durumu	Pozitif (En az bir defa)	217	30.1
	Negatif (Hiç)	304	42.2
	Toplam	521	100

Veri Toplama Araçları

Çalışmanın amaçları doğrultusunda araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Coşkun (2009) tarafından geliştirilen ‘Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği’ veri toplama araçları olarak kullanıldı.

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği (YBÖEÖ)

Diker-Coşkun ve Demirel (2010) tarafından geliştirilen Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği’nde toplam 27 madde bulunmaktadır. Her soru maddesi ‘çok uyuyor, kısmen uyuyor, çok az uyuyor, çok az uymuyor, kısmen uymuyor, hiç uymuyor’ seçenekleriyle 6’lı likert dereceleme türünde tasarlanmıştır. Ölçek kendi içerisinde olumlu ve olumsuz olmak üzere iki faktörlü olup, motivasyon (güdülenme) (6 madde) ve sebat (öğrenmede kararlılık) (6 madde) olumlu alt boyutlar, öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk (6 madde) ve merak yoksunluğu (9 madde) ise olumsuz alt boyutlar olarak belirlenmiştir. Motivasyon, sebat ve öğrenmeyi düzenleyememe alt boyutlarından alınabilecek minimum puan 6, ortalama puan 21 maksimum puan 36 olup, merak yoksunluğu alt boyutunda ise minimum 9, ortalama 31.5 ve maksimum 81 puandır. Ayrıca YBÖEÖ toplamında yanıtlardan alınabilecek minimum puan 27, ortalama puan 94.5 ve maksimum puan 162 olarak belirlenmiştir (Tablo 2) (Diker-Coşkun ve Demirel, 2010; Diker-Coşkun ve Demirel, 2012).

Tablo 2

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Değerlendirilmesi

Faktörler	Maddeler	Min.	Ort.	Max.
Motivasyon (Güdülenme)	1 - 6			
Sebat (Öğrenmede kararlılık)	7 - 12	6	21	36
Öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk	13 - 18			
Merak yoksunluğu	19 - 27	9	31.5	81
Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği	1 - 28	27	94.5	162

Verilerin Toplanması ve İstatistiksel Değerlendirme

Araştırmanın amaçlarına yönelik verilerin toplanmasından önce YBÖEÖ dijital ortama aktarıldı ve Google Formlar aracılığıyla örneklem grubundan soruları yanıtlamaları istendi. Verilerin analizinde SPSS 26.0 istatistiksel paket program kullanıldı ve verilerin normallik dağılımı (Kolmogorov Smirnov) ile istatistiksel değerler (Çarpıklık-Basıklık) test edilerek belirlenmiş olup, çarpıklık ve basıklık değerlerinin -1.5 ve +1.5 arasında olması kriteri dikkate alındı (Tabachnick ve Fidell, 2013). Yanıtların parametrik bir dağılım gösterdiği tespit edildiğinden (Tablo 3), araştırma amaçlarına yönelik sınamalarda bağımsız örneklem t-Testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulandı.

Tablo 3

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeğinin Normallik Analizi Sonuçları

	N	Skewness	Kurtosis
Motivasyon (Güdülenme)	521	1.324	1.480
Sebat (Öğrenmede kararlılık)	521	.758	.046
Öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk	521	-.228	-1.069
Merak yoksunluğu	521	-.253	-.941
Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği	521	-.759	.177

Bulgular

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin uzaktan eğitim yöntemlerinin kullanılarak eğitim-öğretim faaliyetlerinin sürdürüldüğü SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ne düzeyde olduğuna, ayrıca cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi, düzenli fiziksel egzersiz yapma / yapmama durumları ve verilerin toplandığı döneme kadar daha önce COVID-19 salgın hastalığına yakalanıp / yakalanmama değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğine bu bölümde yer verilmiştir.

Tablo 4

Öğretmen Adaylarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerini Tanımlayıcı Puanlar (N=521)

Boyutlar	Minimum	Maximum	X±Ss
Motivasyon (Güdülenme)	6	31	11.17±5.1
Sebat (Öğrenmede kararlılık)	6	31	13.06±5.6
Öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk	6	36	22.87±8.8
Merak yoksunluğu	9	54	34.63±12.49
Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Ölçeği	27	135	81.74±20.93

Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının YBÖEÖ'ye verdikleri yanıtlar incelendiğinde; SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenmeye yönelik olumlu faktörlerden hem motivasyon eğiliminin 11.17±5.1 puanla düşük hem de öğrenmede kararlılığın 13.06±5.6 ortalama puanla düşük düzeyde olduğu görüldü. Olumsuz faktörlerde ise hem öğrenmeyi düzenleyememe eğiliminin 22.87±8.8 puanla ortalamanın üzerinde olduğu hem de merak yoksunluğu eğiliminin 34.63±12.49 puanla yine ortalamanın üzerinde olduğu tespit edildi. Ayrıca YBÖEÖ toplam puanlarına göre öğretmen adaylarının 81.74±20.93 ortalama puanla ölçeğin puanlama esaslarında belirtilen ortalama yaşam boyu öğrenme eğiliminin altında kaldığı tespit edildi (Tablo 4).

Tablo 5

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

Cinsiyet	N	X	SS	f	t	p
Erkek	232	78.11	21.73	5.391	-3.552	.000
Kadın	289	84.66	19.84			

Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin cinsiyete göre karşılaştırıldığı Tablo 5 incelendiğinde; kadın öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerine ilişkin ortalama puanın 84.66 ± 19.84 olduğu ve erkek öğrencilere kıyasla (78.11 ± 21.73) istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu görüldü. Ancak her iki grubunda ölçeğin puanlama esaslarına göre ortalama puanın altında olduğu tespit edildi (94.5) (Diker Coşkun ve Demirel, 2012).

Tablo 6

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin Yaş Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Yaş düzeyi	N	X	SS	f	p
18 – 19	117	82.23	21.10	.275	.759
20 – 21	193	82.35	19.56		
22 ve üzeri	211	80.92	22.09		

Tablo 6’da örneklem grubunun yaş düzeylerine göre yaşam boyu öğrenme eğilimleri analiz edilerek bulgular verilmiştir. Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının yaş düzeylerine göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa rastlanmasa da ($p > .05$) 22 yaş ve üzerindeki öğrencilerin alt yaş gruplarına göre daha düşük düzeyde yaşam boyu öğrenme eğiliminde olduğu tespit edildi. Ayrıca tüm yaş gruplarının ölçek ortalama puanına (94.5) göre düşük düzeyde olduğu görüldü.

Tablo 7

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin Sınıf Düzeylerine Göre Karşılaştırılması

Sınıf düzeyi	N	X	SS	f	p
1. Sınıf	116	83.49	19.59	.516	.671
2. Sınıf	127	80.24	20.36		
3. Sınıf	100	82.22	20.52		
4. Sınıf	178	81.42	22.44		

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü’ndeki öğrencilerin sınıf düzeylerine göre tamamında yaşam boyu öğrenme eğilimi ortalama puanın (94.5) altındadır. Yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin sınıf düzeyine göre karşılaştırıldığı Tablo 7 incelendiğinde; yaşam boyu öğrenme eğiliminin en yüksek 1. Sınıf öğrencilerinde (83.49 ± 19.59) ve en düşük 2. Sınıf öğrencilerinde

(80.24±20.36) olduğu görülse de tüm sınıf düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir yaşam boyu öğrenme eğilimi farklılığı oluşmadığı tespit edildi ($p>.05$).

Tablo 8

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin Düzenli Fiziksel Egzersiz Durumuna Göre Karşılaştırılması

Fiziksel Egzersiz	N	X	SS	f	t	p
Evet	325	84.62	17.49	16.418	-2.602	.000
Hayır	196	80.01	22.61			

SARS-CoV-2 pandemisinde düzenli olarak fiziksel egzersiz yapan öğretmen adaylarının yapmayan öğretmen adaylarına göre 84.62±17.49 ortalama puanla yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu görüldü ($p<.000$). Bununla birlikte hem düzenli olarak fiziksel egzersiz yapan hem de yapmayan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni adaylarının COVID-19 pandemisindeki yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ortalama düzeyin altında olduğu tespit edildi (94.5) (Tablo 8).

Tablo 9

Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin SARS-CoV-2 Durumuna Göre Karşılaştırılması

SARS-CoV-2 durumu	N	X	SS	f	t	p
Pozitif (En az bir defa)	217	78.49	21.47	2.243	-2.988	.003
Negatif (Hiç)	304	84.06	20.26			

Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarından 217'si SARS-CoV-2 salgın hastalığından kaynaklı izolasyon ve uzaktan eğitim sürecinin devam ettiği dönemde klinik testler sonucu en az bir defa hastalığa yakalandığını (pozitif), 304'ü ise bulaşıcı salgın hastalığa hiç yakalanmadığını belirtmiştir. En az bir defa COVID-19 ile doğrudan ilişkili pozitif test sonucu yaşayan öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin 78.11±21.73 düzeyinde olduğu, hastalığa hiç yakalanmayanların ise en az bir defa hastalığı geçirenlere göre 84.06±20.26 ortalama puanla istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek yaşam boyu öğrenme eğiliminde oldukları tespit edildi ($p<.003$). Ancak hem SARS-CoV-2 bulaşıcı hastalığına en az bir defa yakalananların hem de hiç yakalanmadığını belirtenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ölçeğin puanlama esaslarına göre ortalamanın altında olduğu görüldü (94.5) (Tablo 9).

Tartışma ve Sonuç, Öneriler

Literatürde farklı alanlardaki üniversite öğrencilerinin ve öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme (YBÖ) eğilimlerini belirlemeye yönelik çalışmalara rastlanmıştır (kaynak). Ancak bu çalışmalar gerçekleştirildiğinde günlük yaşantımızı, sosyal ilişkilerimizi, eğitim-öğretim faaliyetlerini olumsuz yönde etkisi altına alabilecek küresel boyutta salgın hastalıklara henüz

rastlanmamış, bu araştırmanın yapıldığı dönemde ise SARS-CoV-2 salgın hastalığı tüm dünyayı ve toplum sağlığını etkisi altına almıştır. Bu bilgiler doğrultusunda, çalışmada ulaşılan bulguların alanyazındaki benzer araştırmalarla karşılaştırılması ve yorumlanmasında COVID-19 pandemisinin birey ve toplum sağlığı üzerindeki etkileri de göz önünde bulunduruldu.

Araştırmanın genel amacına yönelik yapılan analizler neticesinde; Beden Eğitimi Öğretmeni adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin düşük düzeyde olduğu, bununla birlikte motivasyon eğilimi ve öğrenmede kararlılığın düşük düzeyde ve öğrenmeyi düzenleyememe eğilimi ile merak yoksunluğunun ise orta düzeyde olduğu görüldü (Tablo 4). Diker-Coşkun ve Demirel (2012) ile Tunca vd.'nin (2015) üniversite öğrencileri üzerinde tamamlamış olduğu çalışmasında da benzer şekilde öğrencilerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri düşük düzeyde olsa da, COVID-19 pandemisi öncesi farklı yıllarda tamamlanan çalışmalarda öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin araştırmada elde edilen bulguların aksine yüksek ve yeterli düzeyde olduğu raporlanmıştır (Demirel ve Akkoyunlu, 2010; Şahin vd., 2010; Evin-Gencel, 2013; Özgür, 2016). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğiliminde olmadığı, bireysel amaçlar içerisinde yaşam boyu öğrenmenin öncelikli olmadığı ve kendi tercihlerine bağlı öğrenme durumlarında karşılarına çıkan engeller karşısında hedeflerine ulaşmada kararlılık eğiliminde olmadıkları ve öğrenmeyi düzenlemede zorluklar yaşadıkları söylenebilir (Diker-Coşkun ve Demirel, 2012). SARS-CoV-2 pandemisi nedeniyle eğitim-öğretim faaliyetlerinde hızlı ve dijital bir dönüşüm gerçekleşmesi, sosyal hayatın kısıtlanması ve toplum sağlığını korumaya yönelik alınan izolasyon tedbirleriyle birlikte üniversite öğrencilerinin COVID-19 ile ilişkili anksiyeteye maruz kaldıkları raporlanmıştır (Zhou vd., 2020; Liu vd., 2020; Talapko vd. 2021; Türker, 2021). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimindeki bu bulguların COVID-19 ile ilişkili anksiyete ve E-öğrenmeye karşı tutumlarından kaynaklandığı söylenebilir.

SARS-CoV-2 pandemisinde kadın öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri erkeklere göre anlamlı düzeyde yüksek olmakla birlikte her iki grubunda YBÖ eğilimi düşük düzeydedir (Tablo 5). Yerli ve yabancı literatürde öğretmen adayları üzerinde yürütülen çalışmalarda farklı sonuçlara ulaşıldığı (Tunca vd., 2015), araştırma sonuçlarına paralel olarak kadın öğrencilerin erkeklere kıyasla daha fazla ve anlamlı düzeyde yaşam boyu öğrenme eğiliminde olduğunu bildiren çalışmalar çoğunluktadır (Diker-Coşkun ve Demirel, 2012; Evin-Gencel, 2013; İzci ve Koç, 2012; Özgür, 2016). Ayrıca Şahin vd.'na göre (2010) öğretmen adaylarında cinsiyetin yaşam boyu öğrenmede anahtar yeterlilikler açısından etkili bir faktör olmadığı belirtilse de, Jenkins (2004), yaşam boyu öğrenme kavramının özellikle kadınlar tarafından ihtiyaç duyulan bir özellik olduğunu ve genel olarak kadınların eğitim sisteminden erkekler kadar yararlanmadığını, bu nedenle temel eğitim açıklarını kapatmak için yaşam boyu öğrenme etkinliklerini daha fazla önemsediklerini

belirtmiştir (Akt.: Diker-Coşkun ve Demirel, 2012). Örgün eğitim-öğretim faaliyetlerinden uzaklaşmak mecburiyetinde kalınıp, yoğun olarak E-Öğrenme sistemlerinin kullanıldığı SARS-CoV-2 pandemi sürecinde kadın öğretmen adaylarının erkeklere kıyasla daha fazla öğrenme kararlılığı gösterdiği ifade edilebilir.

Beden eğitimi ve spor alanındaki öğretmen adaylarının COVID-19 pandemisindeki yaşam boyu öğrenme eğilimlerinde yaş düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık görülmedi ancak, 22 ve üzeri yaş grubundaki öğrencilerin alt yaş gruplarına göre daha düşük seviyede yaşam boyu öğrenme eğiliminde oldukları bulgusuna ulaşıldı (Tablo 6). SARS-CoV-2 pandemisinde önce yürütülen çalışmalarda da yaş değişkenine yönelik benzer sonuçlara rastlanmıştır. Kuzu ve Erten'in (2016) öğretmenler ile ve Tatlısu'nun (2016) öğretmen adayları ile tamamladığı çalışmalarda yaş düzeyi daha düşük olanlar lehine anlamlı düzeyde yaşam boyu öğrenme eğilimi olduğu raporlanmıştır. Günümüzde bilgi ve telekomünikasyon teknolojilerindeki hızlı dönüşüm bilginin depolanmasına ve hızla yaygınlaşmasına neden olduğundan üretilen bilgiler yeni teknolojileri, sistemleri ve buna bağlı olarak bilginin hızlı ve kolay erişimi ve paylaşımını gerçekleştirmiştir (Berberoğlu, 2010). Aynı kuşak içerisinde yer alsalar da bu değişim ve gelişim içerisinde doğmuş ve büyümüş olan 19 – 21 yaş grubunun yeni nesil teknolojilere adapte olma da daha başarılı olduğu söylenebilir. Eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdürebilmek adına E-öğrenme sistemlerinin yoğun olarak kullanıldığı SARS-CoV-2 pandemisinde teknoloji kullanma eğilimi ve kullanışlılık faktörlerinde 18-19 yaş grubu spor bilimleri öğrencilerinin üst yaş gruplara göre daha yüksek düzeyde E-öğrenme tutumuna sahip olmaları bu durumu destekler niteliktedir (Türker, 2021). Bununla birlikte COVID-19 ile ilişkili anksiyete bozukluklarında yaş düzeyinin yükseldikçe kaygının da artış göstermesi ile bu durumun ilişkili olabileceği düşünülmektedir (Fawaz ve Samaha, 2020; Rudenstine vd., 2021).

Koronavirüs (COVID-19) pandemisinde beden eğitimi ve spor alanındaki öğretmen adaylarının sınıf düzeylerine göre tamamında yaşam boyu öğrenme eğilimi düşük düzeydedir (Tablo 7). Bununla birlikte sınıf değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmemiş ancak en yüksek yaşam boyu öğrenme eğilimi 1. Sınıf düzeyindeki öğrencilerdedir. Salgın hastalıktan kaynaklı pandemi sürecinden önce ve örgün eğitimin devam edip, E-öğrenme sistemlerinin eğitim-öğretim faaliyetlerinde bu denli yoğun olarak kullanılmadığı dönemlerde tamamlanan araştırmalarda, üst sınıflardaki öğretmen adaylarının ve üniversite öğrencilerinin 1. Sınıf düzeyindeki öğrencilere kıyasla daha yüksek ve anlamlı düzeyde yaşam boyu öğrenme eğiliminde oldukları raporlanmıştır (Diker-Coşkun ve Demirel, 2012; Tunca vd., 2015; Lambeir, 2005). Bir diğer çalışmada ise Yaman ve Yazar (2015) lisansüstü öğrencilerin lisans düzeyindeki öğrencilere göre benzer şekilde daha yüksek düzeyde yaşam boyu öğrenme eğiliminde olduğunu bildirmiştir. SARS-CoV-2 öncesi ve pandemi

döneminde yürütülen bazı araştırmalarla bu bulgular ilişkilendirildiğinde; Türker'in (2021) tamamlamış olduğu çalışmasına göre; E-öğrenme sistemlerinin yoğun olarak kullanıldığı pandemi döneminde 1. Sınıf öğrencilerinin teknoloji kullanma tutumunun ve COVID-19 ile ilişkili anksiyetenin 3 ve 4'ncü sınıf düzeyindeki öğrencilerde daha yüksek olması, Talapko vd.'na göre (2021) sınıf düzeyinin arttıkça salgın hastalıkla ilişkili anksiyete düzeylerinin de artış göstermesi ve buna bağlı olarak örgün eğitime ara verilen dönemde üst sınıflardaki öğretmen adaylarının Kamu Personeli Seçme Sınavı'na (KPSS) yönelik kaygılarının da artış gösterme ihtimalinden kaynaklı olarak yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin etkilendiği düşünülmektedir (Temür vd., 2011).

Düzenli olarak fiziksel egzersize devam eden öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri COVID-19 pandemisinde düzenli olarak fiziksel egzersiz yapmayan akranlarına göre daha yüksek düzeydedir (Tablo 8). Tatlısu'nun (2016) öğretmen adayları üzerinde tamamladığı çalışmasında da benzer şekilde düzenli fiziksel egzersiz yapanların öğrenme yeterliliği, dijital yeterlilik ve karar verebilme eğilimlerinde anlamlı farklılık oluşturduğu raporlanmıştır. Türker'in (2021) çalışmasında ise düzenli olarak fiziksel egzersiz yapmayan spor bilimleri öğrencileri aleyhinde E-Öğrenme tutumu ve COVID-19 ile ilişkili anksiyete oluştuğu bildirilmiştir. Literatürdeki bu bilgiler doğrultusunda gerek salgın hastalık döneminde gerekse bireyin ve toplumun kısıtlamaların etkisinde kalmadığı günlük yaşantısında düzenli fiziksel egzersizin yaşam boyu öğrenmeyi olumlu yönde etkilediği ifade edilebilir.

SARS-CoV-2 pandemisinde salgın hastalığa hiç yakalanmadığını beyan eden öğretmen adaylarının, klinik test sonucu en az bir defa pozitif sonuçlanan öğretmen adaylarına göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin daha yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşıldı (Tablo 9). COVID-19 pandemisi tüm dünyada örgün eğitimi ciddi boyutlarda ve olumsuz yönde etkiledi. Yükseköğretim düzeyinde yaklaşık 22.000 yükseköğretim kurumu toplum sağlığını koruyabilmek adına kapandı ve yaklaşık 200 milyon öğrenciyi çevrimiçi (E-Öğrenme) öğrenme faaliyetlerine katılmaya mecbur bıraktı (WEB-1). Salgın hastalık sürecinde yapılan araştırmalarda özellikle SARS-CoV-2 salgın hastalığına en az bir defa yakalandığını bildiren öğrencilerin COVID-19 ile ilişkili stres, kaygı ve depresyon düzeylerinin diğer öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu raporlanmıştır (Cao vd., 2020; Huang ve Zhao, 2020; Gonzalez vd. 2020; Liu vd., 2019; Fawaz ve Samaha 2020; Kazmi vd., 2020; Moy ve Hang-Ng, 2021; Talapko vd. 2021; Singh ve Desai, 2021).

Bu araştırmada elde edilen bulgulara göre; beden eğitimi ve spor alanındaki öğretmen adaylarının SARS-CoV-2 pandemisinde yaşam boyu öğrenme eğilimleri düşük seviyede olmakla birlikte, motivasyon ve öğrenmede kararlılık tutumları ortalamanın altında, öğrenmeyi düzenleyememe ve merak yoksunluğu eğilimlerinin ise negatif yönde yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşıldı. Araştırma bulgularına; cinsiyet, yaş, sınıf, fiziksel egzersiz ve SARS-CoV-2

durumu değişkenleri açısından genel bir betimleme yapıldığında ise aritmetik ortalamalara göre retmen adaylarının salgın hastalık döneminde yaşam boyu renmeye ilişkin eğilimleri dşuk düzeydedir.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik değerlendirme kurulu: Bayburt Üniversitesi Rektörlüğü, Etik Kurul Koordinatörlüğü

Etik değerlendirme belgesinin tarihi: 15 Ocak 2021

Etik değerlendirme belgesinin sayı numarası: 2021/13

Destek ve Teşekkür Beyanı

Küresel anlamda toplum sağlığının korunabilmesi amacıyla karantina süreçlerini yaşadığımız SARS-CoV-2 pandemisinde araştırmaya rencilerini yönlendirerek yardımlarını esirgemeyen meslektaşlarıma ve gönüllü olarak katkılarını sunan tüm Beden Eğitimi retmeni adayı rencilerimize teşekkür ediyor, lisans eğitimlerini sürdürdükleri kalan dönemlerinde ve meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Kaynakça

- Akkuş, N. (2008). *Yaşam boyu renme becerilerinin göstergesi olarak 2006 PISA sonuçlarının Türkiye açısından değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Ankara.
- Andersen, M. B., ve Williams, J. M. (1988). A model of stress and athletic injury prediction and prevention. *J. Of Sport and Exercise Psychology*, 10(3), 294-306.
- Billett, S. (2010). The perils of confusing lifelong learning with lifelong education, *International Journal of Lifelong Education*, 29:4, 401-413, DOI: 10.1080/02601370.2010.488803
- Cao, W., Fang, Z., Hou, G., Han, M., Xu, X., ve Dong, J. (2020) The psychological Impact of the COVID-19 epidemic on college students in China. *Psychiatry Research*, DOI : <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.112934>
- Cobern, W. W. (2015). The lifelong learning of science. *International Journal on Lifelong Education and Leadership*, 1(1), 1-10.
- David N. Aspin & Judith D. Chapman (2000) Lifelong learning: concepts and conceptions, *International Journal of Lifelong Education*, 19:1, 2-19, DOI: 10.1080/026013700293421
- Demirel, M., ve Akkoyunlu, B. (2010, Nisan). *retmen adaylarının yaşam boyu renme eğilimleri ve bilgi okuryazarlığı zyeterlilik algıları*. 10 th. International Educational Technology Conference, Boğazii Üniversitesi, İstanbul, Proceedings Book, 2, 1126-1133.
- Diker-Coşkun, Y., ve Demirel, M. (2010). Lifelong learning tendency scale: the study of validity and reliability. *Procedia- Social and Behavioral Sciences*, 5, 2343-2350.
- Diker-Coşkun, Y. ve Demirel, M. (2012). Üniversite rencilerinin yaşam boyu renme eğilimleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 42, 108-120
- Erden, M. (1998). *Eğitimde program değerlendirme* (3. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Evin-Gencel, İ. (2013). retmen adaylarının yaşam boyu renme yeterliklerine yönelik algıları. *Eğitim ve Bilim*, 38 (170), 237-252.

- Fawaz, M., ve Samaha, A. (2021). E-Learning : Depression, anxiety and stress symptomatology among lebanese university students during COVID-19 quarantine. *Wiley Periodicals LLC. 2021(56), 52-57* DOI : 10.1111/nuf.12521
- Gonzalez-Odrizola, P., Gomez-Planchuelo, A., Iruiria, M. J. ve Luis-Garcia R. (2020). Psychological symptoms of the outbreak COVID-19 confinement in Spain. *Journal of Health Psychology. 1-11.* DOI : <https://doi.org/10.1177/1359105320967086>
- Güleç, İ., Çelik, S., ve Demirhan, B. (2012). Yaşam boyu öğrenme nedir? Kavram ve kapsamı üzerine bir değerlendirme. *Sakarya University Journal of Education, 2(3), 34-48.*
- Huang, Y., ve Zhao N. (2020). Generalized anxiety disorder, depressive symptoms and sleep quality during COVID-19 outbreak in China: a web-based cross-sectional survey. *Psychiatry Research. 2020;288:112954.* DOI : <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2020.112954>
- Ignatowicz., A., Atherton, H., Bernstein, C. J., Bryce, C., Court, R., ve Sturt, J. (2019). Internet video conferencing for patient-clinician consultations in long-term conditions: a review of reviews and applications in line with guidelines and recommendations. *Digit Health, (5), 1-7.*
- İzci, E. ve Koç, S. (2012). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenmeye ilişkin görüşlerinin belirlenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5(9), 101-114.*
- Jenkins, A. (2004). *Women, lifelong learning and employment.* Centre for the Economics of Education. U.K. London School of Economics and Political Science. Retrieved September, 12/2009 from <http://cee.lse.ac.uk/ceedps/ceedp39.pdf>
- Kangalgil, M. & Özgül, F. (2018). Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Alan Öğrencilerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi . *Journal of Global Sport and Education Research , 1 (1) , 64-72.* <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jogser/issue/41903/498397>
- Karakuş, C. (2013). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme yeterlikleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 2013(2)3, 26-35.*
- Karasar N. (2002). *Bilimsel araştırma yöntemleri.* (Scientific Research Methods). 12. Basım, Ankara, Nobel Yayıncılık. 77-79.
- Karasar, N. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemi.* 17.Baskı, Ankara: Nobel Yayın.
- Kazmi, SSH., Hasan, K., Talib, S., ve Saxena, S. (2020). *COVID-19 and Lockdwon: A Study on the Impact on Mental Health.* Available at SSRN 3577515.
- Kulich, J. (1982). Lifelong education and the universities: a Canadian perspective. *International Journal of Lifelong Education, 1(2), 123-142.*
- Lambeir, B. (2005). Education as liberation: the politics and techniques of lifelong learning. *Educational Philosophy and Theory, 37(3), 349-355.*
- Liu, D., Ren, Y., Yan, F., Li, Y., Xu, X., ve Yu, X. (2019) Psychological impact and predisposing factors of the coronavirus disease 2019 (COVID-19) pandemic on general public in China.
- McGuine, T. A., Biese, K. M., Petrovska, L., Hetzel, S. J., Reardon, C., Kliethermes, S., ve Watson, A. M. (2021). Mental health, physical activity, and quality of life of US adolescent athletes during COVID-19-related school closures and sport cancellations: a study of 13.000 athletes. *Journal of Athletic Training, 56(1), 11-19.*
- Mehrsafar, A. H., Gazerani, P., Zadeh, A. M., ve Sánchez, J. C. J. (2020). Addressing potential impact of COVID-19 pandemic on physical and mental health of elite athletes. *Brain, Behavior, and Immunity.* DOI : <https://doi.org/10.1016/j.bbi.2020.05.011>
- Moy, F. M., ve Han-Ng, Y. (2021). Perception Towards E-Learning and COVID-19 on the Mental Health Status of University in Malaysia. *Science Progress, 104(3) 1-18.* DOI : 10.1177/00368504211029812journals.sagepub.com/home/sci
- Özgür, H. (2016). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme yeterlikleri ve bilgi okuryazarlığı öz-yeterlikleri üzerine bir çalışma. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2016; 12(1): 22-38.* (1): 22-38. DOI: <http://dx.doi.org/10.17860/efd.08241>
- Priya, S. (2020). Singapore government launches COVID-19 chatbot. available at:<https://www.opengovasia.com/singapore-governmentlaunches-covid-19-chatbot/>. Accessed Marc 24, 2020.

- Rudenstine, S., Meneal, K., Schulder, T., Ettman, C. K., Hernandez, M., Gvozdieva, K., ve Galea, S. (2021) Depression and anxiety during the COVID-19 pandemic in an Urban, Low-Income Public University Sample. *Journal of Traumatic Stress*, 2021(34) 12-22. DOI : 10.1002/jts.22600
- Singh L., ve Desai D. (2021). Impact of COVID-19 Pandemic on physical activity and mental of physiotherapy students, vadodara – A cross sectional study. *International Journal of Health Sciences and Research*. DOI: <https://doi.org/10.52403/ijhsr.20210643>
- Sumitra, P., ve Roshan, C. (2021). A Literature Review on Impact of COVID-19 Pandemic on teaching and learning. *Higher Education for the Future*, 8(1) 133–141, 2021. DOI : <https://doi.org/10.1177/2347631120983481>
- Susan, F., ve Akhmad, F. (2021). Independent learning in the COVID-19 pandemic. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 636, 523-528. Annual Civic Education Conference (ACEC 2021).
- Sutarto, S., Dewi, P. S. ve Irwan, F. (2020). Teacher strategies in online learning to increase students' interest in learning during COVID-19 pandemic. *Jurnal Konseling dan Pendidikan*, 8(3), 129-137, DOI: <https://doi.org/10.29210/147800>
- Şahin, M., Akbaşlı, S., ve Yanpar Yelken, T. (2010). Key competences for lifelong learning: The case of prospective teachers. *Educational Research and Review*, 5 (10), 545-556.
- Tabachnick, B. G., ve Fidell, L. S. (2013). *Using multivariate statistics* (6th ed.), Allyn and Bacon, Boston, M. A.
- Talapko, J., Peric, I., Vulic, P., Pustijanac, E., Jukic, M., Bekic, S., Mestrovic, T., ve Skrlac I. (2021). Mental health and physical activity in health-related university students during the COVID-19 pandemic. *Healthcare*. DOI: <https://doi.org/10.3390/healthcare9070801>
- Tatlısu, B. (2016). *Spor yapan ve yapmayan öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme yeterliklerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayımlanmış Yüksek Lisans tezi, Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Erzurum.
- Temür, HB., Özkan, Z., Atlı, M., ve Zırhloğlu, G. (2011) Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi son sınıf öğrencilerinin Kamu Personeli Seçme Sınavı ile ilgili kaygı düzeylerine etki eden faktörlerin belirlenmesi. *Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2011(8), s.154-168.
- Tunca, N., Alkın-Şahin, S., ve Aydın, Ö. (2015). Öğretmen adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(2), Ağustos 2015. DOI : <https://doi.org/10.17860/efd.92694>
- Türker, Ü. (2020). Olimpik Okçuluk ve Gelişim Psikolojisi Açısından İncelenmesi, *Anatolia Sport Research*, 1(1): 5-24.
- Türker, Ü. (2021). *Koronavirüs (COVID-19) pandemisinin yükseköğretim öğrencilerinde anksiyete düzeyi ile e-öğrenme tutumlarına etkisi*. Yayımlanmış Doktora tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Samsun.
- Vasiliki, M., ve Efthimios, A. (2021). M-learning in the COVID-19 era: physical vs digital class. *Education and Information Technologies*, 26, 7183–7203, DOI : <https://doi.org/10.1007/s10639-021-10572-6>
- White, J. P. (1982). *The aims of education re-stated*. London: Routledge & Kegan Paul.
- Yaman F., ve Yazar, T. (2015). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi (Diyarbakır İli Örneği). *K. Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(4), 1553-1566.
- Yükseköğretim Kurulu (2022, 4 Kasım). COVID-19 Bilgilendirme. <https://covid19.yok.gov.tr/> adresinden 4 Kasım 2022 tarihinde alınmıştır.
- Zhou, S. J., Zhang, L. G., Wang, L. L., Guo, Z. C., Wang, J. Q., ve Chen, J. C. (2020). Prevalence and socio-demographic correlates of psychological health problems in Chinese adolescents during the outbreak of COVID-19. *Eur Child Adolesc Psychiatry*, 2020(29) 1–10.

Bu eser [Creative Commons Atıf-Gayri Ticari 4.0 Uluslararası Lisansı](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) ile lisanslanmıştır.

ⁱ Bu çalışma 6. Uluslararası Akademik Spor Araştırmaları Kongresi'nde özet bildiri olarak sunulmuştur.